

เรื่องประจำฉบับ

สมวงศ์ อุไรวัฒนา มูลนิธิเข้าถึงเอดส์

เลิกอบรม "โรคเอดส์" ให้วัยรุ่น

เป้าหมายในการทำงานเอดส์ใหญ่ๆ ทั่วโลกก็มีแค่ ๓ เรื่องคือ ๑. ลดการติดเชื้อรายใหม่ ๒. ผู้ที่ติดเชื้อมีคุณภาพชีวิตที่ดี และ ๓. ผู้ติดเชื้อและไม่ติดเชื้ออยู่รวมกันได้ตามปกติ

เป้าหมาย มี ๓ ข้อ แต่การจะไปถึงไม่ง่าย วันนี้...เอาแค่เป้าหมายข้อแรกก็พอละ

วัยรุ่นและผู้ใหญ่มีความเสี่ยงในการรับเชื้อเอชไอวีไม่ต่างกัน คือ มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย หรือการใส่ยาเสพติดชนิดฉีดร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี

แต่สิ่งที่ต่างกันไประหว่างผู้ใหญ่กับวัยรุ่นก็คือ การให้คุณค่าที่แตกต่างกันในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

ดังนั้นเนื้อหาที่สื่อออกไป ก็เลยแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญระหว่างเด็กและผู้ใหญ่

เนื้อหาที่สื่อไปถึงวัยรุ่น มักจะเป็นความรุนแรงน่ากลัวของเอดส์ หนทางปลอดภัยก็คือ อยาขิงสูงก่อนหาม, อยามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร, รักवलลงวนตัว, อยาไปอยู่ในที่เสี่ยงหรือที่มีโอกาสจะมีเพศสัมพันธ์, ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ (เล่นกีฬา เล่นดนตรี), ทักชะการปฏิเสธ และฉาหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ใช้ถุงยางอนามัยในการร่วมเพศ แต่ในขณะที่เดียวกันก็กีดกันวัยรุ่นในการเข้าถึงถุงยาง ด้วยวิตกว่าจะเอาไปทดลองใช้

กล่าวได้ว่า เป้าหมายหลักในเรื่องป้องกันเอดส์สำหรับวัยรุ่นก็คือ ห้ามมีเพศสัมพันธ์ โดยผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การสอน จัดทัวร์คู่มือผู้เอดส์ จัดค่าย อบรม โครงการเพื่อนเตือนเพื่อน (ยืมปากเด็กมาเป็นสื่อ โดยเนื้อหาเหมือนเดิม) ฯลฯ

ส่วนเนื้อหาที่สื่อไปถึงผู้ใหญ่ ก็มักจะเป็นความรุนแรงและน่ากลัวของเอดส์ หนทางปลอดภัยก็คือรักเดียวใจเดียว, อยาล่าล่อนทางเพศ, รักครอบครัวยุติชีวิต, ตรวจเลือดก่อนแต่งงาน หรือใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

เป้าหมายเรื่องการป้องกันเอดส์สำหรับผู้ใหญ่ก็คือ มีเพศสัมพันธ์ได้ แต่อย่ามากคู่ แต่ถ้ามากคู่ ก็ใช้ถุงยางอนามัย วิธีการก็คล้ายๆ วัยรุ่น แต่ที่เพิ่มขึ้นก็คือ แจกถุงยางอนามัยรวมทั้งการติดตั้งเครื่องจำหน่ายถุงยางในสถานประกอบการ

การให้คุณค่า "บางอย่าง" ทำให้เนื้อหาที่ส่งไปถึงวัยรุ่นต่างไปจากผู้ใหญ่ แต่ที่สำคัญไม่ได้เจาะลึกลงไปในทัศนคติ พฤติกรรม และวิถีชีวิต แกรมยังตัดสินใจว่าพฤติกรรมไหนดี-ไม่ดีอีกต่างหาก

ลองดูข้อมูลของวัยรุ่นกันหน่อย

ข้อมูลองระบบต กระทรวงสาธารณสุข สสำรวจเมื่อ มิถุนายน - สิงหาคม ๒๕๕๔ ของนักเรียน ม.๕ ทั่วประเทศ เป็นชาย ๖,๕๕๗ คน หญิง ๗,๑๐๔ คน มีตัวเลขที่น่าสนใจก็คือ

หัวข้อที่สำรวจ	%นักเรียนชาย	%นักเรียนหญิง
มีเพศสัมพันธ์แล้ว	๑๒.๑	๓.๔
ใช้ถุงยางเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	๒๐	๒๒.๘
เหตุผลในการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก		
สมัครใจ	-	๕๖.๙
รู้เท่าไม่ถึงการณ์	-	๓๗.๑
ถูกบังคับข่มขืน	-	๖
เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา และการใช้ถุงยาง (วงเล็บคือตัวเลขการใช้ถุงยางทุกครั้ง)		
มีกับคนรัก/แฟน/เพื่อนสนิท	๗๑.๒(๑๔.๘)	๗๕.๒(๑๐)
หญิงอื่น/ชายอื่น	๓๖.๑(๒๑.๙)	๑๓.๔ (๑๐)
ผู้ชายด้วยกัน	๒๐.๕(๑๒.๔)	-
หญิงบริการ	๑๙.๑ (๓๗.๖)	-

ลองเปรียบเทียบข้อมูลการเฝ้าระวังของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งหนึ่งซึ่งสำรวจนักเรียนชั้น ม.๕ และระดับอาชีพะในปีงบประมาณ ๒๕๕๔

หัวข้อ	% ม.๕ ชาย	% ม.๕ หญิง	% อาชีพะชาย	% อาชีพะหญิง
เคยมีเพศสัมพันธ์	๓๙.๓	๑๖.๓	๓๕.๕	๒๕.๕
ใช้ถุงยางเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	๓๐.๕	๓๕.๕	๔๑.๑	๑๗.๙
เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาและการใช้ถุงยาง (วงเล็บคือตัวเลขการใช้ถุงยางทุกครั้ง)				
คนรัก/เพื่อนสนิท	๗๖.๕ (๑๕.๕)	๗๗.๙(๑๙.๖)	๗๗.๙(๑๓.๒)	๗๖.๕(๓.๓)
หญิงอื่น/ชายอื่น	๔๑.๙ (๓๖.๑)	๗.๗(๐)	๕๙.๕(๓๖.๓)	๒๐(๐)
หญิงขายบริการ	๑๖ (๕๖.๖)	-	๒๖.๕(๔๔.๕)	-
อัตราการใช้ถุงยางเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้าย	๓๐.๓	๒๓.๑	๓๖.๒	๑๖.๓๙

ถึงแม้การเปรียบเทียบข้อมูลในระดับจังหวัดจะไม่สามารถอ้างในระดับประเทศได้ แต่ก็พบว่า แนวโน้มนักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นเป้าหมายที่หวังให้นักเรียนไม่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแก้ปัญหาเรื่องเอดส์ จึงสรุปได้ว่า **'ไม่เพียงพอ'**

เอดส์ : 'การสร้างการเรียนรู้' 'วัยรุ่น' และ 'ทางเลือก'

นักเรียนทั้งหมดน่าจะรู้ว่า เอดส์สามารถติดต่อได้จากทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ใช้อย่าง และก็น่าจะรู้อย่าง ผู้ใหญ่ไม่ชอบให้มีเพศสัมพันธ์ในช่วงเรียน แต่จากข้อมูลเห็นว่า นักเรียนของเราจำนวนหนึ่ง **'เลือก'** จะมีเพศสัมพันธ์ และ **'เลือก'** ใช้อย่างกับบางคน บางสถานการณ และบางเหตุผล โดยมีสาเหตุใหญ่ๆ ๖ ประการ คือ

๑. ประเมินแล้วว่าค่อนข้างไม่เสี่ยง โดยคิดว่า

- ภาพลักษณ์ภายนอกแข็งแรง สะอาด ไม่เหมือน **'ผู้ป่วยเอดส์'** ที่เคยพบในรูปภาพ

- พฤติกรรม นิสัย ดูแล้วไม่น่าจะจัดเข้ากับ **'กลุ่มเสี่ยง'**
 - ความเชื่อเรื่องเพศที่คลาดเคลื่อน เช่น ดูดีกว่าใคร **'บริสุทธิ์'** หรือไม่ (มีเลือดออกในการรวมเพศ, ทาทางไม่เจนล้างเวียนเรียบรอย ไร้เตยงสา หลังขางนอกปลอดภัย ฯลฯ)

๒. ไม่ได้เตรียมพร้อมสำหรับการมีเพศสัมพันธ์

- ประเมินโอกาส, ความสัมพันธ์, อารมณ์เพศของตัวเองและคู่ไม่ได้ว่า จะพัฒนาไปอย่างไร
 - มีเพศสัมพันธ์กันหลายครั้ง จนกลายเป็นเรื่องปกติ ไม่ได้กังวลเรื่องเอดส์ แต่กังวลเรื่องการตั้งครรภ์มากกว่า
 - ไม่พร้อมจะสื่อสารกันในคู่นอนเรื่องเพศสัมพันธ์

๓. ทักษะค่อนข้าง

- ดูอย่างเป็นสัญลักษณ์ของความ **'ไม่ไว้วางใจกัน'**
 - เป็นอุปกรณ์ที่ขัดขวางความสุขและยุ่งยากต่อการมีเพศสัมพันธ์
 - เป็นอุปกรณ์ของคนที่มีพฤติกรรมทางเพศ **'ไม่เหมาะสม'** ไม่สะดวกในการพกพา

๔. การเข้าถึงดูง่าย

- หลายพื้นที่ไม่มีดูง่ายบริการอย่างทั่วถึง เช่น ในชุมชน
 - ทักษะของสังคมต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเป็นเชิงลบ ทำให้วัยรุ่นจำนวนหนึ่งไม่กล้าเข้าถึงแหล่งบริการ รวมทั้งการพกพาดูง่าย
 - ราคาดูง่ายอนามัยที่แพง

๕. ขาดการฝึกทักษะที่จำเป็น

- ทักษะการคิดวิเคราะห์ ประเมิน และวางแผนการล่วงหน้า
 - ทักษะการสวมดูง่ายกับอวัยวะเพศ หรือทำความเข้าใจกับดูง่าย
 - ทักษะการเข้าถึงแหล่งบริการดูง่ายอนามัย
 - ทักษะการสื่อสารเรื่องการพัฒนาความสัมพันธ์ การบอกความรู้สึก/ความต้องการของตนเอง ความคาดหวังในความสัมพันธ์ (วัยรุ่นมักจะใช้ภาษาทักทาย หรือคิดแทนคู่มากกว่าสอบถาม)

๖. ทางเลือกในการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยยังไม่หลากหลาย

- ทางเลือกถูกจำกัดเพียงแค่ว่าไม่มีเพศสัมพันธ์ และการใช้ดูง่ายอนามัย แต่มีอีกหลายเรื่อง เช่น การมีความสุขทางเพศโดยไม่ต้องสอดใส่อวัยวะเพศ แต่ไม่ถูกนำมาสื่อสารให้วัยรุ่น อาทิ การสำเร็จความใคร่ของตนเอง หรือให้กันและกัน เป็นต้น

ข้อเสนอในการจัดกระบวนการเรียนรู้เรื่องเอดส์กับวัยรุ่น

๑. เป้าหมายการเรียนรู้ เพื่อวิถีชีวิตทางเพศที่ปลอดภัย การไม่มีเพศสัมพันธ์เป็นเพียงทางเลือกหนึ่ง

๒. กระบวนการเรียนรู้ ต้องมุ่งให้วัยรุ่นคิด วิเคราะห์ สามารถประเมินโอกาสการมีเพศสัมพันธ์ของตนเองและคู่, โอกาสการรับเชื้อเอชไอวีจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ใช้อย่างของตนเองและคู่, ทางเลือกที่หลากหลายเพื่อลดโอกาสเสี่ยงต่อการรับเชื้อ รวมทั้งมองเห็นอุปสรรคในแต่ละทางเลือก การตัดสินใจและนำไปใช้ในชีวิของตนเอง

๓. การให้ข้อมูลเรื่องเอดส์ เพศ ดูง่ายอนามัย ต้องเป็นอย่างรอบคอบ และสร้างแรงจูงใจในการใช้อย่าง **'เลือก'** ที่จะให้ หรือ **'เลือก'** ที่จะปิดบังข้อมูล เพื่อจะ **'ชู้โหดแล้ว'** มากกว่าสร้างความเข้าใจ

๔. ต้องมีการฝึกทักษะที่สำคัญ เพื่อความปลอดภัยให้กับวัยรุ่น เช่น ทักษะการคิดล่วงหน้า ทักษะการเข้าถึงแหล่งบริการและอุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัย ทักษะการสื่อสารความต้องการของตนเอง ทักษะการใช้อุปกรณ์ เช่น ดูง่าย อย่างคุ้นเคย

๕. กระบวนการ **'เล็ก - ยาว - ลึก'** เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการสร้างการเรียนรู้เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม กล่าวคือ **'เล็ก'** คือ กลุ่มเรียนรู้ต่องเป็นกลุ่มเล็กๆ **'ยาว'** เป็นการจัดกระบวนการอย่างต่อเนื่องหลายๆ ครั้ง และ **'ลึก'** เป็นการเรียนรู้ในเชิงทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศที่ต้องเจาะลึกลง

ข้อสุดท้ายไม่ได้เป็นข้อเสนอให้ **'ทำ'** แต่เป็นข้อเสนอให้ **'เลิก'** ประเภทกลยุทธ์ **'ใหญ่ - สั้น - ตื้น'** ประมาณอบรมปีละครั้งๆ ละเป็นร้อยๆ คน และใช้วิธีบรรยายความรู้เรื่อง **'โรคเอดส์'** โดยใ้การ **'บั้งแผ่นใส'**

ข้อเสนอหลังสุดนี้ หลานสาวผมฝากบอกมาครับ **'หลับทุกที ดูถูกหยิกเป็นประจำ'** ●

เรื่องเอดส์ กับ ชีวิตขวัญรุ่ม

ส่วนใหญ่จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์จะพบมากในกลุ่มวัยรุ่น เพราะมักจะไม่รู้วิธีป้องกัน หรือคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องเล่นๆ สนุกๆ บางคนใช้ถุงยางสองชิ้น ซึ่งจะทำให้ถุงยางแตกง่ายขึ้น หรือบางคนเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่เขาไวใจได้ จะไม่เป็นเอดส์แน่นอน เช่น เพื่อน หรือคนสนิท โดยที่ไม่รู้ที่มาที่ไปของคนที่มาหาด้วย วัยรุ่นจึงคิดไปเองว่า ทั้งตนเองและคู่ปลอดภัยจากเอดส์

ครูควรจะเข้าใจว่า วัยรุ่นกำลังอยู่ในช่วงที่มีแฟน และอยากคุยอยากลอง ซึ่งอาจนำไปสู่โอกาสการมีเพศสัมพันธ์ได้ ความสนิทสนมระหว่างครูกับเด็ก จะทำให้เด็กกล้าคุยเรื่องเพศกับครู และครูจะได้บอกวิธีป้องกันที่จะไม่ให้ติดเชื้อเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ ไม่ใช่แค่พูดให้กลัวเอดส์ เพราะวัยรุ่นมักจะไม่คิดถึงสิ่งที่สวยงามตรงหน้ามากกว่าจะคิดถึงความเสี่ยงที่ยังมาไม่ถึง คิดว่าหากครูพานักเรียนไปพบกับทั้งผู้ติดเชื้อที่ไม่แสดงอาการ และผู้ป่วยเอดส์ จะทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจที่จะป้องกันตัวเองทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เพราะเรารู้สึกว่า คนที่เรามีเพศสัมพันธ์ด้วยนั้นอาจเป็นผู้ติดเชื้อเอดส์ก็ได้

พร สวณหงษ์

ปี ๓ คณะเภสัชศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา

สื่อต่างๆ ทั้งทางทีวี อินเทอร์เน็ต หนังสือ และวารสาร ทำให้วัยรุ่นสมัยนี้ไม่รักนวลสงวนตัว มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แต่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ คือไม่ได้ใช้ถุงยาง เพราะเชื่อว่า ถ้าผู้ชายใส่ถุงยาง แปลว่าไม่แน่จริง ใจไม่ถึง และผู้หญิงคิดว่าไม่ใส่ถุงยางไม่เป็นไร เพราะไม่มีความรู้เรื่องเอดส์และวิธีป้องกัน

ผู้ใหญ่ควรสอนให้วัยรุ่นได้รู้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ถ้าหากไม่ป้องกัน จะทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ และจะมีโทษตามมาอย่างไรบ้าง การพกถุงยางไว้ไม่ใช่เรื่องเสียหายหากมีเหตุจำเป็นจะได้ใช้ และควรให้รู้ว่า เราทุกคนไม่ควรที่จะรังเกียจคนที่ติดเชื้อเอดส์ เพราะเขาพลาดไปแล้ว เราต้องให้กำลังใจเขาต่อสู้กับเอดส์และรักษาสุขภาพ เราและผู้ติดเชื้อจึงจะอยู่ร่วมกันได้ในสังคมอย่างปกติ

รุจิเรข คำพร้อม

ม.๕
โรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง

วัยรุ่นทุกวันนี้ ยังคิดว่าเอดส์เป็นเรื่องไกลตัว และเข้าใจผิดคิดว่าเอดส์ไม่เกี่ยวข้องกับเขาโดยตรง เพราะวัยรุ่นเชื่อว่า ตัวเองและเพื่อนๆ เป็นวัยที่โฉบเฉี่ยว จึงคิดว่าตัวเองจะไม่ติดเชื้อเอดส์ง่ายๆ เลยไม่ได้คิดเรื่องการป้องกัน หรือการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก แต่วัยรุ่นคิดว่าเอดส์เป็นเรื่องของผู้ใหญ่ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เช่น ผู้ชายที่ชอบเที่ยวอบนวด หรือชอบบริการทางเพศ คนโหยหาเสพติด และผู้หญิงที่ขายบริการทางเพศ

ผู้ใหญ่ควรจะสร้างความตระหนักว่า เอดส์เป็นเรื่องใกล้ตัววัยรุ่น เพราะสาเหตุของการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์ คือการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ป้องกันกับคนที่ติดเชื้อซึ่งดูไม่ออก ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ต้องใช้ถุงยางทุกครั้ง และไม่ควรมีเงินอายุที่จะพกถุงยาง หรือรู้สึกผิดที่จะป้องกันตัวเอง การพกถุงยาง จึงไม่ใช่การส่งเสริมให้เด็กไปมีเพศสัมพันธ์ หรือมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นอย่างที่ครูบางคนเข้าใจ

ธีรภัทร ยิ้มย่นงค์

ปี ๒ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่

ข้ามเส้น

จิรุตม์ เปรมชัยพร มุลนิธิเข้าถึงเอดส์

'ห้ามเข้า' ทำไม?

ความรู้สึกขงักกันเกิดขึ้น เมื่อสายตาปะทะกับป้ายข้อความภาษาอังกฤษที่ระบุว่า **'ห้ามสตรีที่มีประจำเดือนเข้า'** ติดไว้ ณ บริเวณทางเข้าของศาสนสถานแห่งหนึ่งในเกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย

แม่เหตุการณั้มนั้จะลวงเลยมกกว่ลึบปี แต่ควมลึงเลกอนตดัสนใจ ก้วข้มผ่นไป ยังเด่นชัดในควมทรงจำ

จำได้ว่า แม่จะก้าวข้มไปแลว ควมกังวลใจยังตมไปก่อกวน ทั้งกลัวว การฝ่ผ่นดังกล่าวจะนำผลร้ยอะไรมสู่ตัวและหม้คนะหรือไม

ตั้งนั้ทัศนะของพระขย วรรมไม ที่แสดงไว้ในกรอภิปรย ที่มหวิทยลัยธรรมศสตร์เรื่อง **'ผู้หญิงห้ามเข้า จาริตและควมเชื่อที่ตองอธิบาย'** จึงโดนใจและได้ใจไปเต็มๆ เมื่อก่นกล่าวว **'แค่ป้ายหรือคำพูดที่ท่ให้คนๆ หนึ่ง รู้สึกไม่ม่ใจ ต่ำตอยต้อยค้ำ ถือว่เป็นควมรุนแรงอย่งหนึ่งทีกระท่อมบุษย์ค้วกัน'**

ระหว่งทงการเติบโตเป็นผู้หญิง มีข้อห้ามค้ำสอนมกมยที่ท่ให้เรารู้สึกอับอ้ย และไม่ม่ใจกับกรใช้ชีวิตในขงของการมีรอบเดือน เช่น ตั้งแต่เล็กๆ จะถูกสั่งและห้ามไว้ชัดเจนว่ถ้ามีประจำเดือนไมให้ไหวเจ้า เพราะถือว่ร่างกายไม่สะอาดพอ แม่จะชัดสีจิวรรณอย่งไรแลวกัตม

ข้อห้ามเรื่องประจำเดือนไม่ไดม่เฉพาะในตะวันออก เพื่อนขว ออสเตรเลียเคยเล่าให้ฟังว เธอเองเติบโตมพรอม่กับกตึกท่ห้ามไว้ว่ห้ามริตนมวัวในขงที่เธอมีประจำเดือน โดยที่ไมได้มีคำอธิบายที่ชัดเจนมกไปกว่ **'มันไม่ดี'**

ทำไมต้อง **'ประจำเดือน'**?

ตอคำถมนั้มีคำตอจากกรอจารย์ฉลาดขย รมิตานนท์ จากศูนย์สตรีศึกษามหวิทยลัยเชียงใหม ง่ายๆ ตรงไปตรงม เป็นเพราะประจำเดือนเป็นสิ่งที่ขบออกมาจากร่างขนิตเดียวที่ผู้หญิงมี แต่ผู้ชายไม่มี นอกนั้ไมว่ เหนือ บัสนวะ อุจจาระ น้ำค้ำ ลวมีในหญิงและขยด้วยกันทั้งสิ้น

ตั้งนั้ในควมพยยามที่ขงักกันเพศหญิง ประจำเดือนจึงกลยเป็นเครื่องมื่อที่สร้างควมชอบธรรมให้แก่จาริตประเพณีทั้งหลย

แล้ว **'อะไรคือเบื้องหลังของคำสั่งผู้หญิงห้ามเข้าในเขตศักดิ์สิทธิ์ของศาสนสถาน'**

สำหรับกรอจารย์ฉลาดขย **'ห้ามเข้า'** ในที่นี้ ไม่ใช่กรห้ามเข้าในเชิงกายภาพ แต่เป็นกร **'ห้ามเข้า'** ในเชิงควมรู้และจิตวิญญาณ

เพราะแก่นแท้ของ **'พุทธศสนา'** อยู่ที่ **'ควมรู้'** ในการอธิบายโลกและจักรวาล ตั้งนั้กรมีกฎห้ามเข้า จึงเป็นเพียงกรตอขย้ในทงพิธีกรรมเท่นั้นเอง โกลเคียงกันกับการห้ามผู้หญิงบวชเป็นภิกษุณี

ควมรู้ ควมเข้าใจเหล่านี้ เป็นผลพวงภยหลังจกสณกรณั้ป่นป่วนที่ถึเกิดขึ้นตมมจกกรที่ สว.หญิงทงหนึ่งได้ขอให้นำป้ายที่มควมหมยในลักษณะกัตกันทงเพศออกจกศสนสณในภคเหนือ และทกนั้แลว ทงท่นองแห่งควมเข้าใจเช่นนี้ ยังถือว่เป็นเสี่ยงส่วน้อย และมีเสี่ยงเบย้งนั้ก เมื่เทียบกันเสี่ยงกนค้ำของผ้คนจ้นวมมกที่มองว การทงถมดังกล่าวเป็นกรหมยเหยียดตอควมเชื่อและจาริตอันเก้แก่

ถ้อยงนั้ เรและจาริตจะอยู่รวมกันอย่งไร?

ในขณะที **'ควมเก้'** ของจาริตประเพณี มัถูกเหมวว่เท้กับ **'ดี'** แต่อีกค้ำนของการไม่สมรถเปลี่ยแปลงได้ของจาริต อจกลยเป็นจุดอ่อน เนื่องจกกรไม่สมรถปรับตัวให้สอดรับกับสณกรณั้โลกที่เปลี่ยแปลงไป จาริตทั้งหลยจึงอจลดทอนค้วค้ำ ไปเป็นเพียงพิธีกรรมที่ไร้ควมหมย ไม่ส่งผลทงจิตวิญญาณ หรือค้วค้ำทงจิตใจตอผ้ปฏิบัติ

ดร.สุวรรณภ สถอภันท์ กรอจารย์ประจำภควิขพรีขณ คณะอักษรศสตร์ จุฬาลงกรณมหวิทยลัย ได้เสนอุมมองที่น้สนใจว **'เหมือนบ้าน ถ้าไม่เปิดอภคศยเท้บ้านจะเหมือนอับ ถ้ามีลมพยพัด มันจะถูกพัดพ้งทั้งหลัง แต่เมื่อเปิด คงมีผู่หรือทอคค้ำข้มมำได้ ซึ่งเรตองไขปัญญในกรจัดการ'**

เป็นอุปมำของท่ท่ตอกรที่เรจะ **'ถมได้ ท้ทยตรวจสอบ ด้วยควมเครพ และมีเมตตธรรมตอศรัทธาควมเชื่อ'**

...กรฝ่ผ่นที่ตนเองได้กระท่ไปแลว ณ ศสนสณในบาหลี เป็นการท้ทยที่เก้บเจ็บบไว้เพียงล่ำฟ้งส่วหนึ่งเพราะไม่ม่ใจว กรบอกลวออกไปจะเกิดปฏิบัติขยเช่นไรจกเพื่อนร่วมคณะ ท่ที่จริงแลวเรเชื่อว มีกรฝ่ผ่นเจ็บบๆ ถึขึ้นทุกแห่งในทุกขณะเวล

รคคอยเพียงโอกศที่ขงเสี่ยงออกมำเมื่อสังคมและผ้คนจะขยอมรับ เครพ และมีเมตตธรรมตอกรท้ทงทงถม หรือท้ทยตอจาริต และควมเชื่อที่เห็นตง ●

หมายเหตุ: เก้บควมบงส่วจกกรอภิปรยเรื่อง **'ผู้หญิงห้ามเข้า จาริต และควมเชื่อที่ตองอธิบาย'** จัดโดย ศูนย์สตรีศึกษา มหวิทยลัยเชียงใหม, โครงการหลักสูตรปริญญาโท สตรีศึกษา มหวิทยลัยธรรมศสตร์ และ มูลนิธิสร้างควมเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง ณ หองประชุมข้น ๔ อาคารอนกประสงค์ มหวิทยลัยธรรมศสตร์ ทวพระจันทร วันที่ ๒๕ กรกฎคม ๒๕๕๗

FOOD FOR THOUGHT

พัฒนา

ใจแตก

พวก **'คนที่อายุเยอะแล้ว'** จำนวนหนึ่ง ชอบมองวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่น่าเป็นห่วง โดยเฉพาะวัยรุ่นผู้หญิง เพราะถือกันว่า มีอะไร **'เสีย'** มากกว่าผู้ชาย ฉะนั้นก็คงไม่แปลกที่เมื่อคุยเรื่องเพศกับวัยรุ่นหญิง จึงมีแต่เรื่องเพศแบบหญิงหญิง คือต้องเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึก มาตรฐานทางจริยธรรม การตัดสินใจ ทั้งที่เรื่องเหล่านี้ ก็ต้องเกิดขึ้นกับทุกคนอย่างไม่จำกัดเพศ

เช่นเดียวกับเรื่องราวในการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง **'นานะ'** ผลงานของผู้เขียนที่ชื่อ **'ไอ ยาชาวา'**

เรื่อง นานะ (NANA) การ์ตูนแอนิเมชั่นเรื่องยาว เรื่องภาพ : ไอ ยาชาวา สำนักพิมพ์ : นวนกขอมมิคส์

ถ้าจัดหมวด **'นานะ'** คงอยู่ในหมวดของการ์ตูนผู้หญิง แต่ถ้าพอเป็นการ์ตูนผู้หญิงแล้วจะทำให้ผู้ชายไม่ค่อยอ่าน ก็น่าเสียดาย เพราะเรื่องนี้สนุกดี

นานะ คือชื่อของหญิงสาวสองคนที่มีบังเอิญชื่อนานะเหมือนกัน นานะทั้งคู่อายุ ๑๙-๒๐ ปี รู้จักกันบนรถไฟขณะเดินทางเข้าสู่โตเกียว และทั้งคู่ยังบังเอิญมาใช้ชีวิตในบ้านเช่าหลังเดียวกัน

แต่สองสาวมีบุคลิกต่างกันสุดขั้ว นานะคนแรก เป็นคนไม่มีพ่อแม่ เติบโตมาอย่างคนที่จำเป็นต้องเข้มแข็ง และเป็นคนประเภทที่ขอเลือกทางเดินของตัวเองมากกว่าจะฟังทุกอย่างเพื่อคนรัก

นานะคนที่สอง เพราะชื่อซ้ำ สับสนง่าย เพื่อนๆ เลยชอบเรียกว่า **'ฮาจิ'** ซึ่งเป็นชื่อโหลๆ ที่มักใช้ตั้งชื่อให้สัตว์เลี้ยง อีกนัยหนึ่งเพราะชื่อตลก เข้ากับบุคลิกที่สติโลราเจิงของนานะ(ฮาจิ) ตามประสาของคนที่มาจากครอบครัวอันอบอุ่น แต่นานะ(ฮาจิ) มีจุดอ่อนที่ความขงัดฟัน ไม่หาความรัก ทำให้มีแฟนหลายคน แต่ก็ต้องเสียใจเพราะความรักอยู่ตลอด

ทั้งคู่ใช้ชีวิตอยู่ในแควดวงของศิลปะและดนตรี เป็นชีวิตในฝันของคนอยากดีสตั้ทั้งหลาย ด้วยฐานะอันแล้ว ทำให้ยังเคลิบเคลิ้มในชีวิตที่สวยงาม ซึ่งๆ

นานะเป็นการ์ตูนยาว ตอนนี้ออกถึงเล่ม ๘ เรื่องราวมาถึงตอนที่นานะ(ฮาจิ) รู้ตัวว่าท้อง แต่ไม่รู้ท้องกับแฟนคนไหน อาจเป็นแฟนเก่านักดนตรีชื่อดัง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองก็เปราะบางเกินไป จนนานะ(ฮาจิ) ตัดสินใจเลิกแล้วไปคบกับเพื่อนที่รักเธอจริงๆ

เมื่อเรื่องปรากฏว่านานะ(ฮาจิ)ท้อง ทำให้นานะทั้งเป็นห่วง ทั้งเสียใจ และเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นมากกว่าความเป็นเพื่อนธรรมดา

เมื่อทบทวนว่าใครน่าจะเป็นพ่อของเด็ก มีข้อสังเกตคือ แฟนคนใหม่ที่กำลังคบอยู่ ไลดูขงทุกครั้งที่มีเช็กลดด้วย นานะ(ฮาจิ) บอกว่า **'เขาป้องกันตลอด... เกี่ยวกับตัวฉัน เขาให้ความสำคัญเสมอ'**

...เป็นการให้ความหมายกับดูขงขงนมายที่นำขึ้นขม

นอกจากชีวิตของสองสาว ยังมีชีวิตของเพื่อนคนอื่นๆ บางคนเลิกเรียนต่อแล้ววิ่งตามความฝัน บางคนหนีออกจากบ้าน บางคนมีคู่มาก บางคนอยู่ก่อนแต่ง บางคนขายบริการ และบางคนซื้อบริการทางเพศ

หลายประเด็นในเรื่องนานะ ทำลายทฤษฎีที่ **'พวกคนที่อายุเยอะแล้ว'** สร้างไว้ เช่น ครอบครัวอบอุ่นพาชีวิตเป็นสุข การนอกใจคู่เป็นความผิดมหันต์

วัยรุ่นขายบริการเป็นพวกสิ้นคิด และถ้ามองแบบคนตามัวเรื่องนี้คงเป็นเพียงชีวิตของ **'เด็กใจแตก'** มีปัญหา แต่ผู้เขียนสามารถดำเนินเรื่องให้คนอ่านได้นึกถึง และมองเห็นแง่มุมอื่นๆ ของสิ่งที่ประกอบขึ้นมาเป็นชีวิตที่ไม่หยาบกระด้าง

จริงๆ ไอ ยาชาวา ค่อนข้างโด่งดังสำหรับการ์ตูนที่เป็นวัยรุ่น ก่อนหน้านั้นเคยมีผลงานที่ได้รับการแปลและตีพิมพ์ในไทยมาแล้วหลายเรื่อง เนื้อหาวนเวียนกับเรื่องราวของวัยรุ่นใน **'สังคมเสเพล'**

เอกลักษณ์ในการ์ตูนของไอ ยาชาวา คือ ไม่มีใครเลวจริง และวิธีการนำเสนอ นอกจากถ่ายทอดผ่านทางบอลลูนคำพูดแล้ว ยังมีตัวหนังสือตัวเล็กตัวน้อยแทรกอยู่เป็นระหวางบรรทัดทางความคิด เสริมใจความแทนความคิดที่ไม่ได้พูด หรือเป็นเรื่องที่คิดอยู่ แต่ไม่นิยมพูดเสียงดัง และอาจเป็นเพราะจุดนี้ทำให้การ์ตูนของไอ ยาชาวา เลนเรื่องราว และสามารถเน้นรายละเอียด โดยคำนึงถึงมิติที่ซับซ้อนของความคิดอย่างไม่พียง

เพลง กุลสตรีไทย อัลบั้ม : Bangkok Acoustic เนื้อร้อง : ปรีดา พ. เวียงพิงค์ ทำนอง : ศิวะวุฒิ พันธสาขะเชื้อ

พอพูดถึงเรื่องสาว **'เสียตัว'** **'ใจแตก'** เทียบกับวัฒนธรรมไทยแล้ว คงไม่พ้นถูกวิจารณ์ว่า ขาดคุณสมบัตินของกุลสตรี จนทำให้นึกไปถึงเพลงหนึ่งที่มีชื่อ **'กุลสตรีไทย'**

เพลงกุลสตรีไทยเป็นหนึ่งในอัลบั้มบางกอก อะคูสติค วางแผงขายมาเมื่อต้นปี ๕๗ ช่วงที่ภาพยนตร์ใหม่โรงกำลังดัง อัลบั้มนี้ก็เป็ผลงานของณัฐวุฒิ พันธสยเชื้อ หรือที่เรารู้จักกันว่า **'ขุนอิน'**

เพลงกุลสตรีไทย บรรยายถึงความรู้สึกอึดอัดของหญิงไทย ที่เวลาแอบรักใครแล้ว ก็ได้แต่เฝ้ามอง จะกระทำอะไรก็กลัวจะเกินงามเพราะคำว่า **'กุลสตรีไทย'** มันตีกรอบหยืนได้แคบๆ

'รู้หรือเปล่าว่ามันนั้นยากแค่ไหน เกิดเป็นหญิงไทยอะไรก็ต้องระวัง ก็ได้แต่เฝ้ามองจ้องเขา แล้วเราก็คว่าอากาศผ่าน โอ้ตัวเรา กุลสตรีไทย'

ใจความนี้ ถ้าพูดกับผู้ชายก็ขงพูดคว่า **'จะทำอะไรก็รีบทำ ก่อนที่ใครจะคว่าเอาไป'** แต่เพลงนี้พูดแทนใจผู้หญิงที่อยากให้อากาศเปิดกว้างสำหรับผู้หญิงบ้าง ในตอนท้ายของบทเพลง เนื้อหาจึงสรุปไว้อย่างน่ารักน่าขงว่า

'ฉันเคยบอกกับตัวฉันอยู่เสมอ หากว่าได้เจอกับเธอที่ไหนสองคน จะไม่มามัวนั่งมอง ขอไปควงแขนให้อบอุ่น โอ้อ้อคุณ ทูหัว ขวนเด่นจำ'

'กุลสตรีไทย' ไม่ได้ขายโดยค่ายเทปใหญ่ แต่ก็เคยขึ้นชาร์ตอันดับหนึ่งของคลื่นวิทยุอินดี้ติดต่อกันมากกว่าสิบคัห เชื่อแนว่า ความนิยมไม่ได้มาจากความไพเราะของบทเพลงเท่านั้น แต่ส่วนสำคัญเป็นเพราะเนื้อหามีเอกลักษณ์เด่นกว่าเพลงรักอกหักที่มีอยู่ดาษดื่น

แม้ความฮิตของเพลงนี้ จำกัดอยู่ในกลุ่มเฉพาะ แต่ก็พอจะตีความได้ว่า คนรุ่นใหม่กำลังคิดอะไรบางอย่าง ใหญ่ ตามวัยรุ่นทันสมัย ●

อยากถาม
อยากแลกเปลี่ยน...
อย่าช้า...

ใจรัก..

วาระแห่งชาติเรื่องเอดส์
ถึง บก. S-exchange:

แว่วมาว่า สืบเนื่องจากการประชุมเอดส์โลกที่จัดในเมืองไทย

ท่านนายกฯ ก็เลยเห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาเอดส์ในกลุ่มเยาวชน
ถึงขั้นเป็นวาระแห่งชาติเขี่ยนา งานนี้คงมีการมีศูนย์แพศศึกษาเลย
ก็อย่าไปบู๊บู๊ทำต่ออีก มาคุยกันให้ชัดดีกว่าไหมว่าแพศศึกษา
ที่สอดคล้องกับยุคสมัยของเยาวชนวันนี้ ควรจะมีเนื้อหาอะไร : **ครูนำค้าง**

ทักษะชีวิตเลย ข้ามมาใช้ก่อน จึงอยากเสนอว่าไอทีที่เคยทำ แต่รู้ว่าไม่ไฉน ก็อย่าไปบู๊บู๊ทำต่ออีก มาคุยกันให้ชัดดีกว่าไหมว่าแพศศึกษา
ที่สอดคล้องกับยุคสมัยของเยาวชนวันนี้ ควรจะมีเนื้อหาอะไร : **ครูนำค้าง**

คุณครูนำค้าง

คงจะถึงวาระเอื้ออาทรเยาวชนซะก็ในฐานะคุณครูนำค้าง แต่ถ้ามโนบายเอาจริงเอาจัง ก็คงเป็นโอกาสดีให้พวกเราพนักงานแพศศึกษาไปข้างหน้าได้อีกจังหวะหนึ่ง
ถ้าครูนำค้างมีข้อเสนอใดๆ ว่าเนื้อหาแพศศึกษาแบบทันสมัยที่ควรจะเป็นอย่างไร หรืออะไรที่ควรเลิกคิดเลิกทำเสียที่ S-exchange ยินดีเป็นเวทีแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็น และจะพยายามส่งเสียงต่อไปให้กับระดับนโยบายด้วย : **ใจรัก**

ฟังเด็กกันสักทีใหม่...

คุณใจรัก...

ผมเชื่อว่าเด็กทุกคนรู้ว่า วัยรุ่นไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหรือในวัยเรียน ตามที่ผู้ใหญ่สั่งสอนและคาดหวัง ถ้าถามเด็กๆ ว่า การมีเพศสัมพันธ์
ในวัยเรียนจะส่งผลอย่างไร ทุกคนก็จะตอบได้ว่าเป็นเรื่องไม่ดี ทำให้เสียการเรียน ถ้าท้องก็ยิ่งเป็นเรื่องใหญ่ เสียอนาคต พ่อแม่รู้ก็จะเสียใจ ฯลฯ และหากถามว่า
ถ้าอย่างนั้นวัยรุ่นควรทำตัวอย่างไร คำตอบก็จะเป็นคำตอบที่คุณครูต้องให้คะแนนเต็ม เพราะเด็กจะตอบว่า ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือในวัยเรียน

และผมก็ยังเชื่อมั่นว่า วัยรุ่นทุกคนไม่อยากจะให้ชีวิตตัวเองยุ่งยาก คงไม่มีใครตั้งใจอยากท้องขณะเรียน หรืออยากไปทำให้เขาท้อง รวมถึงคงไม่มีใครคิดไว้ว่า
ไม่เป็นไร ท้องได้ก็ไปทำแท้งได้ หรือว่าอยากติดเชื้อเอดส์

แล้วเกิดอะไรขึ้นกับเยาวชนของเราที่ไม่เชื่อกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์ อาทิ การตั้งครรภ์ขณะไม่พร้อม การไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย
การถูกปิดกั้นการเรียนรู้อะไรที่เป็นส่วนหนึ่งของการเติบโตเขาสู่วัยผู้ใหญ่

ผมคิดว่ามันง่ายไปที่จะคิดแต่โม้ว่า เด็กที่มีปัญหาเพศสัมพันธ์ เป็นเพราะครอบครัวไม่อบอุ่น เป็นเด็กใจแตก ไม่รู้จักคิด ตามแฟชั่น เลียนแบบวัฒนธรรม
ตะวันตก ไม่รักษาค่านิยมไทย เสพสื่อลามก ฯลฯ เพราะตลอดมา เราเองก็เห็นแล้วว่า ชุดความคิดแบบนี้ ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหา มีต้องคิดว่าจะสามารถ
ทำให้เยาวชนของเรามีชีวิต และทักษะ ในการจัดการชีวิตตัวเองได้

ผมจึงไม่เข้าใจที่แนวทางการแก้ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ในเยาวชน ครั้งแล้วครั้งเล่า คิดอะไรไม่ได้มากไปกว่า การต้องสอนเด็กว่าเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ดี
ต้องรักกันवलสงวนตัว และจัดระเบียบเด็ก ฯลฯ

ผมว่า ผู้ใหญ่น่าจะลองเลิกคิดเองได้แล้ว หันมาลองฟังเด็กบ้างไหม ว่าพวกเขาคิดอย่างไรกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ เรื่องยุ่งยากที่ตามมาจาก
เพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่เขาอยากให้เกิดกับตัวเขาไหม ถ้าไม่อยากให้เกิดขึ้น เขาคิดว่าควรจะทำยังไง และผู้ใหญ่จะช่วยอะไรเขาได้บ้าง...

ตะวัน

คุณตะวัน

ไม่รู้จะเดาว่า คุณเป็นครูหรือผู้ใหญ่ที่อยู่ใกล้เด็ก ช่างสังเกตและติดตามความเป็นไปของเด็กๆ รอบตัว หรืออีกที คุณก็คือนักจิตวิทยาเด็ก ที่อยากให้ผู้ใหญ่
ตัวใหญ่ได้ยินสิ่งที่คุณคิดบ้าง อยากรู้ก็ดี ขอเสนอของคุณ จะฝากบอกให้ทีมโครงการก้าวอย่างเราใจ ลองเปิดสภาเยาวชน ให้เยาวชนลองช่วยกันคิดและเสนอ
กรอบมาตรฐานของวิถีชีวิตทางเพศที่ 'รับผิดชอบ' ในมุมมองของเยาวชน ว่าจะเป็นอย่างไหน อยากรู้ และสังคมควรต้องเปลี่ยนแปลงหรือจัดตั้งชมรมแบบไหน
ที่เยาวชนจะมีวิถีทางเพศที่รับผิดชอบได้

ใจรัก

บทความพิเศษ

'ดูยาวอนามัย' สัญลักษณ์ของ 'เพศสัมพันธ์'

สุพจณี สฤษดิ์อภิรักษ์
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบุรี

มักได้ยินคนในสังคม (จำนวนหนึ่ง) พูดว่า 'การแจกหรือ
ขายถุงยางราคาถูก เป็นสัญญาณที่สนับสนุนให้คนมีเพศสัมพันธ์
กันมากขึ้น'

ฟังแล้วมักเกิดคำถามทุกครั้งไปว่า 'จริงหรือ?' ถ้าเป็นจริง
เพศสัมพันธ์แบบไหนแหละที่จะพบมากขึ้น แบบปลอดภัยหรือไม่
ปลอดภัย

หลายคนพกถุงยางทั้งปี ยังหาโอกาสมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้สักที
แต่บางคนไม่ทันได้หาถุงยาง เพศสัมพันธ์กลับเป็นกิจกรรมคนเดียว

เดือนที่ผ่านมา ผู้เขียนได้พบเหตุการณ์ที่เกิดจากกลุ่มคน
ความคิดเดียวกันนี้ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งในโครงการก้าวอย่างเราใจ

ครูผู้สอนรับรู้ถึงสถานการณ์ทางเพศที่รุนแรงเพิ่มขึ้นในโรงเรียน
อีกทั้งทราบว่าจะสามารถขอลับสนับสนุนถุงยางอย่างอัตโนมัติจากหน่วยงาน
สาธารณสุขได้ จึงเสนอขอทีมผู้บริหารโรงเรียน ทุกท่านเห็นด้วย
ที่ให้มีการติดตั้งตู้ดังกล่าวในโรงเรียน เพื่อบริการกลุ่มที่ต้องการ
ใช้ถุงยาง แต่ไม่ต้องการรับบริการถุงยางของโรงเรียนที่แจกฟรีโดย
ครู (กำหนดให้แจกโดยครู หลังจากครูและผู้ปกครองกลุ่มหนึ่ง
โรงเรียนผู้บริหารว่า โรงเรียนแจกถุงยาง 'เลว' เกินไป ทำให้เด็ก
มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น)

เมื่อวันติดตั้งตู้ดูยาวอนามัยมาถึง นักเรียนให้ความสนใจ
มารับบริการจากตู้จำนวนมาก ลองทายดูซิ วันรุ่งขึ้นจะเกิด
เหตุการณ์อะไร...

รอบรู้บ้านเรา

ทิดทูล

จีนสอนเพศศึกษาให้เด็กอนุบาล

หนังสือพิมพ์ไชนา เดลี รายงานว่า สำนักงานการศึกษาแห่งเมืองกวางเจา สาธารณรัฐประชาชนไต้หวันโดยประชาชนจีน จัดสอนเพศศึกษาแนวใหม่ให้นักเรียนชั้นอนุบาล ๑๓ แห่ง ประถม ๑๓ แห่ง และมีมัธยม ๑๕ แห่ง เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ และการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งเป็นไปตามการร้องขอจากสมาชิกสภาประชาชนแห่งกวางเจา

นายแพทย์ เลี้ยว ซาน ซึ่งเป็นสมาชิกสภาฯ กล่าวว่า นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและการทำแท้งมากขึ้น แม้แต่เด็กอายุ ๑๓ ปี ก็เริ่มทำแท้ง จึงมีความจำเป็นต้องสอนเพศศึกษาดังแต่เด็กๆ

โก นิงโบ เจ้าหน้าที่สำนักงานการศึกษาแห่งเมืองกวางเจา กล่าวว่า รัฐบาลศึกษาพบว่า เด็กๆ เรียนรู้เรื่องเพศจากแหล่งที่ให้ข้อมูลไม่ถูกต้องไม่รอบด้าน รวมถึงภาพโป๊ตามเว็บไซต์ วิดีโอ หรือหนังสือโป๊ ดังนั้นจึงควรสอนเพศศึกษาสำหรับเยาวชนเพื่อให้เข้าใจเรื่องเพศ และลดปัญหาการทำแท้งหรือการมีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่พร้อม

บุชไม่พอใจประชุมเอดส์โลกที่ไม่สนใจนโยบายสหรัฐฯ เรื่อง 'ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์'

รอยเตอร์รายงานว่า การประชุมเอดส์โลกในประเทศไทยมีการถกเถียงกันในเรื่องวิธีป้องกันเอดส์ระหว่างการไม่มีเพศสัมพันธ์ กับการใช้ถุงยางอนามัย

ประธานาธิบดีโอบามา แห่งอุทยานตาเลนอวา การไม่มีเพศสัมพันธ์ เป็นการป้องกันเอดส์ที่ดีที่สุด โดยที่ความรักและความไว้วางใจจะเป็นพื้นฐาน เขามองว่าถุงยางเป็นเรื่องเฉพาะหน้า ไม่ใช่ทางออกของปัญหา และจะก่อให้เกิดความไม่ไว้วางใจกัน

อุทยานตา ซึ่งเป็นประเทศที่ประสบผลสำเร็จน้อยมากในการป้องกันเอชไอวี ได้ใช้นโยบาย 'การละเว้นการมีเพศสัมพันธ์, รักเดียวใจเดียว และถุงยางอนามัย' หรือ ABC (Abstinence, Being faithful and Condoms) ในการแก้ปัญหาเอดส์ ซึ่งได้เป็นนโยบายต้นแบบของรัฐบาลบุชแห่งสหรัฐฯ ที่สนับสนุนการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์อย่างเข้มข้น

ดังนั้นรัฐบาลสหรัฐฯ จึงส่งผู้แทนมาประชุมเอดส์โลกน้อยมากโดยอ้างว่าต้องการประหยัดงบประมาณ แต่แท้จริงแล้วเป็นการแสดงให้เห็นถึงความไม่พอใจวาระการประชุมที่สนใจเรื่อง 'เอบีซี' น้อย

บาร์บารา ลี สมาชิกรัฐสภาจากสหรัฐฯ กล่าวโจมตีนโยบายของบุชขณะประชุมเอดส์โลกว่า เป็นนโยบายที่ยืดอุตมการณ์ แต่ขาดความเป็นวิทยาศาสตร์ และยังเป็นนโยบายเผด็จการอีกด้วย ทั้งนี้ ๑ ใน ๓ ของงบประมาณถูกกำหนดให้ไปทำงานเรื่องการละเว้นฯจนกระทั่งแต่งงาน

ลี้กล่าวว่า ในยุคที่คนติดเชื้อเอชไอวีปีละ ๕ ล้านคน และผู้หญิงไม่ค่อยสามารถละเว้นฯ นโยบายละเว้นฯ จึงเป็นเรื่องที่ไม่รับผิดชอบ ไม่เป็นทางเลือกที่ดี ความหวังทางเดียวที่เหลืออยู่คือถุงยางอนามัย ●

ครูที่เห็นความจำเป็นของการตั้งตู้ โทรศัทพ์มหาเราว่า 'เกิดมีอบครูและผู้ปกครองเด็ก แสดงความไม่พอใจที่ครูส่งเสริมให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ จากการติดตั้งถุงยางอนามัย'

ครูได้พยายามพูดคุยให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนแล้ว ขณะที่กลุ่มไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่า 'การเข้าถึงถุงยางอนามัยยากๆ ลึกลับ ทำให้เด็กไม่ต้องมีเพศสัมพันธ์'

เราได้แต่บอกครูว่าไม่เป็นไร เพื่อความสบายใจ ปลอดภัย ออกเถาะ เพราะไม่ว่าถุงยางจะติดตั้งที่ไหน ผู้คนเหล่านี้ก็ไม่พอใจทั้งนั้น นอกจากไปติดตั้งที่สถานบริการทางเพศ

การมีเพศสัมพันธ์ที่ใช้ถุงยาง คงจำกัดสถานที่อยู่ในแหล่งบริการทางเพศ (ซึ่งมีแต่ผิดกฎหมาย) เท่านั้นหรือ ทั้งๆ ที่ขอเท็จจริงเด็กมีเพศสัมพันธ์กับคู่มากกว่าคนขายบริการทางเพศหลายเท่าตัวนัก

เพราะคนในสังคมมีวิธีคิดและความเชื่อแตกต่างหลากหลาย การทำงานเพศศึกษาจึงพบแรงเสียดทานอยู่เสมอ

ถ้าเป้าหมายของเราต้องการเห็นเด็กคิด วิเคราะห์อย่างรอบด้าน สามารถเลือกการดำเนินชีวิตสำหรับตนเองได้ คนทำงานต้องยอมรับ และทำความเข้าใจกับคนในสังคมให้มากขึ้น เพราะเขาเป็นผู้ใหญ่กลุ่มหนึ่งที่อยู่วัดล้อมเด็กเช่นกัน

ขอเป็นกำลังใจให้คนทำงานด้วยคนคะ ●

